

**МАРИО КРОНЕНБЕРГ
ДАЛЕЧЕ СИ СКИТНИКО...**

chitanka.info

*Дните минават без теб
И нощите също
Сънят ми и бдението
в едно се превръщат*

*В страдание, в болка,
във вик в тишината
И знаеш ли, знаеш ли
чия е вината?*

*„Моя е!“ — казваме двамата
Защо да виниме съдбата
Защо ли намерих опората
в покоя, а не във войната?*

*Стоях аз безмълвна
и гледах странично
на случките с мене,
на твойто „Обичам те!“*

*Не смеех да мръдна,
да кажа ни дума...
Във тази магия
какво да издумам?*

*И тръгна ти в пътища земни —
дълбоки и прашни
И чувам ти стъпките...
далече са страшно!*

*Далече е всичко —
целувки, „обичам те“
Далече, далече...
отиваш си скитнико!*

*А аз не желая
оттука да мръдна
Стоя и сия
във минало бъдно*

*Ще бъде! Ще дойдеш!
Но трябва търпение...
И само аз виждам
в това измерение*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.